

EKSAMENSOPPGAVE

JUS5860 - Konkurs- og panterett - Vår 2017

Dato: Tirsdag 25. april

Tid: kl 1000-1400

Peder Ås AS hadde en strålende forretningside, syntes de, og søkte om lån på kr. 2 mill. i Storevik bank. Banken innvilget lånet og utbetalte det den 15. september 2016. Som sikkerhet avtale man factoringpant, men slik at Peder Ås AS skulle beholde rådigheten over de pantsatte fordringene (panteloven § 4-6). Factoringpantet ble tinglyst.

Etter hvert begynte det å komme inn penger fra kunder på kontoen Peder Ås AS disponerte i Storevik bank. Selv om også betalinger skjedde fra denne kontoen, så banken da muligheten for ytterligere sikkerhet. Den 15. januar 2017 avtalte derfor Peder Ås AS og banken at banken skulle ha rett til å motregne i kontoen dersom lånet ikke ble nedbetalt som avtalt. Da var gjelden til banken kr. 1,7 mill. og inntestående på kontoen kr. 1 mill.

Lykken snudde imidlertid for Peder Ås AS. Etter negativ omtale av produktet i pressen – betegnet som «avsløringer» – ga Peder Ås AS opp, og konkurs ble åpnet 3. mars 2017. På konkursåpningstiden var gjelden til banken kr. 2 mill. og inntestående på kontoen kr. 1,5 mill.

Storevik bank motregnet gjelden mot inntestående på kontoen. Boet bestred at banken hadde rett til dette, og viste spesielt til finansavtaleloven § 29, jfr. § 2, og til behovet for beskyttelse av betalingskanaler. Banken fremholdt da at om vilkårene for motregning etter dekningsloven § 8-1 ikke var til stede, så var uansett bankens posisjon sikret etter reglene i panteloven § 4-4(2). At man hadde brukt betegnelsen motregningsrett og ikke pant i avtalen med Peder Ås AS var uten betydning.

UiO : Det juridiske fakultet

Universitetet i Oslo

Boet hevdet videre at bankens motregning delvis kunne nektes etter dekningsloven § 8-3, jfr. § 5-5. Partene var enige om at dekningsloven § 5-7 var irrelevant, og viste til dekningsloven § 5-5 siste ledd. Men banken pekte på at dekningsloven § 8-3 tok sikte på helt andre forhold enn det her var tale om, og var uanvendelig. Videre påpekte den at i en vurdering etter § 5-5 var det som hadde skjedd 15. januar helt ordinært, og at det samme resultatet fulgte av bakgrunnsretten i pantel. § 4-6 (når det gjaldt factoringpantet) og dekningsloven § 8-1.

Løs rettsspørsmålene partene reiser, både de prinsipale og subsidiære.

